

TRANG THƠ CAO MỸ NHÂN:

THU ĐÊM 11 tháng 9. CAO MỸ NHÂN

Đêm thu r□i, trăng sương bu□n bã l□m

Rớt trên cây, từng cánh lá mong manh

Những giọt thu ướt át áo em xanh

Anh giở bộ vờ không hề ngó thấy

*

Đêm cũng xanh như áo em mặc đây

Phải chăng thu hay rừng biếc mùa hoang

Phải sương thu hay một chút mơ màng

Em cứ tưởng người ta cùng luyến tiếc

Ô, đúng rồi lá đang rơi từng chiếc

Rất dịu dàng trăng đêm nơi đam mê

Rất muộn màng em đón bước anh về

Nhưng chắc hẹn đợi mai kia thu vẫn

Hỡi tình ơi, cứ lênh đèn, lẳng lặng

Hết thu này, thu khác, vẫn băng quơ

Hết thu này, thu khác, vẫn trông chờ

Thôi khép lại ngàn năm sau hạnh ngộ ...

CAO MỸ NHÂN

**

MỘT BÀI THƠ. – CAO MỸ NHÂN

Một bài thơ, phải thế nào

Gói tròn thương nhớ vào hào khí xưa

Giờ thì ngày nắng, đêm mưa

Non sông gió gọi hồn chưa nhập thồn

*

Tôi ngời ôm cò phù vân

Đầy lòng khóc khoi những vụn điệu xa

Một bài thơ cò chúng ta

Đã bay trên nà sơn hà lưu vong

*

Xuân ơi, buồn thật mênh mông

Chết chiu từng ò pháo hòng hôm nay

Tặng người tốt cò ngày mai

Trở vò xây dựng tương lai huy hoàng

*

Trọn đời hai chữ Việt Nam

Cờ vàng rực rỡ không gian trong lành

Một bài thơ cuối tặng anh

Chuỗi tâm tư sáng long lanh chan hoà...

CAO MỸ NHÂN (HNPD)

9 – 9 – 202

**

MỘT NGÀY THỨ SÁU 13. CAO MỸ NHÂN

*

Ôi, u tôi , đen tôi

Ngày thứ sáu mươi ba

Em không là Eva

Anh không h^o tội l^oi

*

Bu^oi tiệc cu^oi cùng nào

C^oa t^ot c^o chúng ta

Những người vắc thánh giá

Đi vào cõi mênh mông

*

Sao anh ph^o nhận rằng không

Lời phúc âm sai

Nụ hôn c^oa Judas

Muôn năm v^on là ph^on bội

*

Thánh Đường ch^ot người tới hội

Em đứng bơ v^o, chờ đợi

Cuộc tình bu^on th^ong h^oi

Năm sau, mai sau, muôn sau thương đau...

Rancho Palos Verdes 6/13 .

CAO MỸ NHÂN

**

BÓNG THỜI GIAN. CAO MỸ NHÂN

Vừa thòy bóng thời gian đưa ngoài cửa
Tung bụi mù trong khoảnh khắc hoang mê
Đoàn xích thề cùng phi ngang biển lạ
Nhưng ngựa anh vĩnh viễn quên đường về

*

Người yêu hồi tháng năm qua lãng đãng
Con đò tình thà đó trôi lang thang
Sa trường nào xô anh vào dĩ vãng
Đôi hờn thơ em xa xót điêu tàn

*

Như điệp khúc tuyệt tình ca bất tận
Rượu hoàng hoa thắm ướt đất trời này
Non sông nào gấm lên câu uất hận
Núi kinh hoàng khờ lụy tựa cơn say

*

Rời tất cả biển tan vào hiu quạnh
Những lời căm hoang phách huyễn hư trào
Bầy ngựa chiến ngựa yên ngoài đất lạnh
Thời gian nằm thẫn thức khóc chiêm bao . . .

Hawthorne 7 – 9 – 2024

CAO MỸ NHÂN

**

HƠI GIÓ THÌ THỀM. CAO MỸ NHÂN

Mỗi ngày anh gọi tên em

Một lần, rồi cũng anh quên nhiều lần

Bởi vì danh tính phù vân

Nghe như hơi gió thì thềm bên tai

*

Thôi thì địa ngục, thiên thai

Kêu tên thay tiếng thề dài, thừa anh

Mỗi ngày tình muộn mong manh

Gió lên, mây nơi cuốn thành biển khơi

*

Tháng ngày cõi thế rong chơi

Có anh, nên đặt với trời dửng dưng

Hẹn chơi với giữa núi rừng

Lòng hoang liêu giữa đón mừng, chia phôi

*

Mỗi ngày anh hỏi chung đôi

Mà sao sương khói đơn côi đi về

Thề thán hay tự vờ vờ

Thiên thai, địa ngục cận kề tình ơi ...

Hawthorne 9 – 9- 2024

CAO MỸ NHÂN

**

NƠI NHỚ THIẾU ANH. CAO MỸ NHÂN

Ba mươi hai năm trước

Em đến Champasak

Ngắm Wat Phou trong vạt

Bầu trời xanh bát ngát

*

Suối Tạc Phan xã Ba Chiềng

Rừng cà pha Paksong, vườn sầu riêng

Một con chim lạ to bè bay lạc

Người ta báo loài chim thiêng

*

Chim đó lượn quanh dòng nước thẳm

Rời tự ngã xuống chân thác phồng

Nếu tiếp tục đi về hướng tây

Sẽ nghe sóng sông Mê Kông cuộn say

*

Từng Nam Lào bé nhỏ

Hoá ra trái đất nơi nào cũng rộng mênh

Như cánh tay Thượng Đế dang ra

Em lọt thõm giữa bao la

*

Ngày sau vẫ lại Saigon

Hay ngày mai sang Thái

Nhìn giọt nước mắt rơi hôm xưa đó

Không có anh cho em chờ đợi...

CAO MỸ NHÂN